

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1377 28 tháng 11 năm 2021

Chất Phát

*Chất phát chơn tu tự cứu mình
Chẳng còn mê loạn tự giam mình
Hồn tu thanh nhẹ qui một mối
Thực hành chất phát rõ chơn tình*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Làm thế nào tâm thức được thanh nhẹ?
- 2) Hào quang để làm gì?
- 3) Có người tu lâu sao chưa thấy ánh sáng?
- 4) Tu sao mới đúng pháp?
- 5) Óc sáng tâm minh có hữu ích gì không?
- 6) Qui y Phật, qui y Pháp, qui y Tăng là sao?
- 7) Bộ óc liên hệ với Bề Trên để làm gì?

1) 02-09-95

Hỏi: Làm thế nào tâm thức được thanh nhẹ?

Đáp: Thừa niệm Phật và làm Pháp Luân Thường Chuyển thường xuyên thì tâm thức mới qui nguyên thanh nhẹ và sẽ dẹp bớt sự tranh chấp ở đời, nhiên hậu mới thấy rõ nghiệp là gì? và tự dứt khoát giải quyết được nhiều chuyện của nội tâm, thâm tu thâm tiến thì mới thấy rõ kết quả của nội tâm

Kệ:

*Chẳng còn lý luận tạo mê lầm
Giải quyết phân qua tự tiến tâm
Lý trí tràn đầy duyên tự thức
Khai thông trí tuệ tự thăng tâm*

2) 03-09-95

Hỏi: Hào quang để làm gì?

Đáp: Thừa hào quang siêu giác hòa cảm với tất cả càn khôn vũ trụ. Sự cảm thức sáng chói bốn phương Trời, tâm lúc nào cũng thanh nhẹ. Cho nên người chịu thiên sẽ có cơ hội sớm thức tâm.

Kệ:

*Chơn tâm phát sáng quang khai tâm
Trí tuệ phân minh rất diệu thâm
Không động chơn hành tâm thức giác
Giải mê phá chấp chẳng sai lầm*

3) 04-09-95

Hỏi: Có người tu lâu sao chưa thấy ánh sáng?

Đáp: Thừa tu lâu chưa thấy ánh sáng là căn gốc nặng nề, hay là làm Pháp Luân Thường Chuyển chưa đầy đủ, đốc mạch chưa thông. Cần làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều hơn thì căn nặng cũng sẽ thành căn nhẹ, ánh sáng sẽ tái hồi

Kệ:

*Thanh thanh nhẹ nhẹ tự về ngôi
Ánh sáng minh tâm cảnh đứng ngôi
Thanh tịnh rõ đường tu đạt thức
Qui nguyên giềng mới tiến từ hồi*

4) 05-09-95

Hỏi: Tu sao mới đúng pháp?

Đáp: Thừa tu thiên nhắm mắt thấy sáng thì mới thật là sáng và đúng pháp. Từ ánh sáng sẽ dẫn tiến tới vô cùng và thoát nạn, hồn vía càng ngày càng rõ rệt hơn

Kệ:

*Tuệ giác phân minh chẳng tréo tròng
Qui hôn qui vĩa sóng thông dong
Giải bỏ trần tâm tâm tự giác
Tự mình thức giác chẳng cầu mong*

5) 06-09-95

Hỏi: Óc sáng tâm minh có hữu ích gì không?

Đáp: Thừa óc sáng tâm minh rất hữu ích từ đời lẫn đạo. Biết được sự sai không hữu ích, sự tiến hóa vô cùng là hữu ích, chăm chú thực hiện sự hữu ích và không thực hiện sự không hữu ích thì ánh sáng mới vững bền, chăm chỉ thực hành đúng đắn

Kệ:

*Ý chí không sờn mới tiến thân
Chuyên cần học hỏi cảm giao tăng
Góp phần xây dựng ân cần tiến
Xây dựng ngày kia tự góp phần*

6) 07-09-95

Hỏi: Qui y Phật, qui y Pháp, qui y Tăng là sao?

Đáp: Thừa qui y Phật là tánh tình cởi mở thanh nhẹ không còn chủ kiến, lúc nào cũng hướng thượng giải thông, trí điển dồi dào phong phú trong tinh thần phục vụ và cứu độ, không còn tại và bị nữa. Lúc nào cũng sống trong duyên lành tiến hóa. Qui y Pháp đi theo đường hướng phát triển tự nhiên và hồn nhiên. Qui y Tăng là trở về với thực chất chính mình, tức là thanh tịnh và ánh sáng căn bản của phần hồn

Kệ:

*Càng tu càng tiến tự sanh tôn
Hướng thượng thành tâm tránh ác ôn
Bình thản thực hành chơn lý pháp
Không còn mê loạn chẳng còn nôn*

7) 08-09-95

Hỏi: Bộ óc liên hệ với Bê Trên để làm gì?

Đáp: Thừa bộ óc liên hệ với thanh quang điển lành để có cơ hội tiến hóa đến vô cùng tận, tức là sự thanh nhẹ và sáng suốt đời đời

Kệ:

*Bình tâm tiến hóa chuyển hợp thời
Sắc diện tâm thân rất thành thoi
Tâm sắc song hành qui điển giới
Chẳng cần suy luận thức sáng ngời*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Cha Mẹ Đồng Hồ

Cha:

Hồ ơi! Nhiệm vụ ban hành
Cha thương Cha độ con thanh đạt hòa
Nhớ thương chia sẻ tình Cha
Quý thương muôn loại, hồ ơi!
Quý thương muôn loại tình Cha tràn đầy.

Mẹ:

Hồ ơi! Con phải thật thà
Con nằm trong luật con hòa tiến lên
Mẹ khuyên Mẹ bảo chớ quên
Vững lòng học hỏi, hồ ơi!
Vững lòng học hỏi con nên hơn người.

Mẹ:

Hồ ơi! Mẹ cảm vui vầy
Mừng con khỏe mạnh Mẹ say tình đời
Con tu thức giác hợp thời
Qui về tâm nội, hồ ơi!
Qui về tâm nội Mẹ yêu suốt đời.

Cha:

Hồ ơi! Cha mở nụ cười
Cùng con thực hiện những lời Cha ban
Cha con trao đổi bạc bàn
Quý yêu muôn loại, hồ ơi!
Quý yêu muôn loại Cha an cảm hòa.

Cha:

Hồ ơi! Luật hành ban rãi nơi nơi
Cha yêu Cha bảo con thời giữ tâm
Trở về thanh tịnh diệu thâm
Quân bình con đạt, hồ ơi!
Quân bình con đạt siêu âm đạt hòa.

Mẹ:

Hồ ơi! Mến cảm tình Cha
Con thông đời đạo Mẹ hòa với con
Dù cho xuống biển lên non
Mẹ thương Mẹ độ, hồ ơi!
Mẹ thương Mẹ độ con thời tiến tu.

Đồng hồ:

Hồ ơi! Cùng chung nhất thể giao du
Về Trời hưởng phước trùng tu hoài hoài
Cần khôn vũ trụ thanh đài
Hòa bình tận hưởng, hồ ơi!
Hòa bình tận hưởng duyên Trời độ tha.

Lương Sĩ Hằng.

Vĩ Kiên, 25-10-1987

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

PHÂN TÁCH ĐỜI ĐẠO

Ngày 04 Tháng 3 năm 1986 (tiếp theo)

Cho nên những người buôn bán bây giờ cũng vậy, tham lam tiền bạc, càng vô càng nhiều thấy mình càng sung sướng, thấy kẻ sự đau khổ của những người khác! Đó là càng ngày càng xa dân. Trước kia tôi biết vác bao gạo tôi tới nhà tôi giao cho người ta, tôi xách chai nước mắm tôi giao cho người ta, tôi năn nỉ ân cần vui vẻ; ngày nay tôi có tiền tôi không ngó mặt người ta! Thì lần lần mình xa những người đã giúp mình, làm sao mình tiến? Làm sao mình thật sự là giàu có của cải và tâm linh? Nhưng mà của cải càng ngày càng nhiều mà mất tâm linh thì đâu có còn giá trị nữa! Cho nên ta phải biết của cải và tâm linh đi đôi. Phước tu, thì phải phước huệ đi đôi, thức hòa đồng phải mở, sự thương yêu phải thật sự, xây dựng đúng đắn, thì chúng ta không bao giờ bị hoang mang ở trước bất cứ cái cảnh nào. Trước cái đẹp, trước cái hay, sau lưng nó có cái xấu, có cái dở. Các bạn thấy không? Khi mà các bạn hiểu cái này thì cái nào nó cũng vậy đó thôi. Ở đâu cũng là nơi tu, ở đâu cũng nơi học, mà ở nơi đâu cũng nơi tiến hóa. Bài vở đưa đến cho các bạn 24/24, chứ Thượng Đế đâu có đưa cho các bạn một bài rồi chờ bao nhiêu tháng đâu. Không! Nếu mà các bạn làm không kịp, nó sẽ dồn dập. Mà lấy cái gì làm bằng chứng dồn dập? Làm cho tánh của các bạn trở nên kỳ thị nè, ác ôn nè, sân si nè, đủ chuyện. Đó là nó đã dồn dập những bài vở của Thượng Đế đưa đến cho các bạn và bạn không tháo gỡ. Ở đâu ra: cô đọng đọng tài.

Cho nên chúng ta hiểu được điều này, phải làm việc nhiều, phải tháo gỡ nhiều, phải hướng về nội tâm nhiều. Những cái gì chính chúng ta không chịu được không nên để người khác chịu, chúng ta phải cố gắng, thực hành cho kỳ được, để sửa tâm, mở trí cho chính chúng ta, và noi gương phục vụ của Thượng Đế, noi gương phục vụ của Diêu Trì Kim Mẫu đã phục vụ chúng sanh, độ các con ngài, bất cứ giờ phút nào. Cơm ăn áo mặc, cũng do Mẹ độ mà thôi, nhưng mà đành quên Mẹ, cho ta là giỏi, cho ta là tài, ta học cao, ta có phước nhiều hơn người khác, ta đủ quyền năng! Mà quyền năng đó không biết xử dụng và xử dụng sai. Quyền năng cứu người, đó là quyền năng tối hậu của tâm linh, mà không biết xử dụng, thì làm sao có cảnh đời đời ở tương lai! Phải biết làm sao cứu người.

Cho nên nhiều người tu về pháp lý Vô Vi nghĩ sai... Đã chỉ cách tu thế nào... đời đạo song tu. Mà nhiều người ôm lấy, cứ ngồi một góc đó cứ tu hoài, thét rồi khùng, rồi đổ thừa cho cái pháp. Chứ có cái pháp nào dạy vậy đâu? Dạy phải đời đạo song tu, phải thấy rõ cái tinh thần phục vụ gia cang, phục vụ xã hội, rồi nhờ đó mà nó phản ảnh: sau giờ thiền mới thấy rõ sự sai lầm của chính mình, và ăn năn hối cải trở về với sự chánh giác của nội tâm. Luôn luôn nhắc nhở về đời đạo song tu. Cho nên nhiều bạn bây giờ, “tui bây giờ tui không muốn người này nữa, tui muốn bỏ hết...”, rồi tui làm cái gì? Bạn bỏ hết rồi bạn làm cái gì? Bạn cởi truồng đi ra ngoài đường được không? Không, bạn phải mặc cái áo, bạn phải sống với cộng đồng của xã hội, bạn phải đem tình thương cho mọi người. Bạn có tu thì mỗi đêm nó mỗi nhẹ, rồi ngày mai bạn gần người ta, lời nói của các bạn cũng được giúp người, cũng truyền cảm cho người, tại sao lại phải xa lánh!? Tôi không cần xa lánh, tôi phải cần được thử nhiều hơn. Sau khi công phu của tôi có giá trị đến đâu, và tôi được thử bằng cách nào? Tôi nói tôi tu thanh nhẹ hai ba tiếng, mà ra người ta chọc, người ta chửi một cái, tôi giận... Cái đó là tôi thấy tôi còn yếu, tôi phải ăn năn, tôi sửa, và tôi cảm ơn người đã thử tôi, người chửi tôi, người hành hạ tôi, người nói xấu tôi. Đó là cái ơn quý đến với tôi, cho tôi có cơ hội thức tâm. Đó là cái ơn chớ không phải cái họa. Tôi cảm thấy đó là cái ơn thì chúng ta sẽ tiến phải giải thoát. Còn chúng ta cho đó là cái họa là chúng ta không bao giờ tiến. Khi các bạn bị chòng ăn hiếp, chòng hắt hủi, mà các bạn cứ nhớ cái sự hắt hủi đó, thì các bạn đi đâu? Đi xuống đó, thấy không? Các bạn bị chòng hắt hủi, các bạn cảm ơn

chồng, đây là một vị minh sư, ngài đã độ tôi, ngài đã thử thách để cho tôi đi tìm tàng khả năng thanh tịnh của tôi đến đâu? Đây tôi về đâu? Đây tôi về một góc, nhưng mà tôi vẫn tiến hóa là tôi thấy con đường giải thoát. Còn nếu mà tôi không thấy con đường giải thoát là tôi cứ nhớ đến chuyện uất ức đó, và nó làm cho tôi càng ngày càng hạ tầng công tác, càng trì kéo tôi càng thấp hơn và không tiến hóa. Tâm linh tôi không có cởi mở... Cũng như tôi nói tôi xin ông Trời mà tôi không dám sống với ông Trời! Các bạn tin Thượng Đế các bạn phải hòa với Thượng Đế. Mà Thượng Đế từ đâu mà có? Từ mọi trạng thái mà có. Hành động của người chồng các bạn khinh thị các bạn, của người vợ các bạn khinh thị các bạn, người bạn các bạn khinh thị các bạn, là hành động của Thượng Đế! Đang độ và đang dẫn tiến các bạn mà các bạn không hay! Các bạn nói “tôi đi kiếm cuốn kinh kia tôi đọc nó hay hơn thầy cha đó nói...”, nhưng mà đó là mình sai rồi, cái trực tiếp và cái gián tiếp đó bạn. Trực tiếp là cái quý báu nhất, là sự kích động, mà chúng ta vẫn bình tâm học hỏi, đó là chúng ta mới thấy rõ mức tiến sẵn có của chính mình. Nếu chúng ta không chịu bình tâm học hỏi, là chúng ta là người thoái bộ, không tiến. Cho nên cái khóa học hằng ngày, thể hiện trong tâm các bạn, chứ không phải tới trường đại học mới có! Nhà bạn là đại học, mưa nắng bão bùng đây là bài vở của càn khôn vũ trụ, bạn là học viên của càn khôn vũ trụ, bạn phải thức tâm trở về với thanh tịnh sẵn có của các bạn, để các bạn thoát ra cảnh tăm tối đó mà tiến hóa tới đời đời bất diệt. *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Hiện hình trước mắt ta tầm tiến. Thế cảnh lưu linh học tiến tùy.

Hiện hình trước mắt ta tầm tiến Hiện hình trước mắt; khi chúng ta tu, ta mở con mắt thứ ba rồi, thì tất cả những hiện gì là trước mắt là bài học mới, chúng ta phải tiến. Người đối diện với chúng ta là bài học, là thầy chúng ta. Anh đó ảnh tới chửi tui, cũng là thầy tui; tui phải hết sức thương yêu ảnh, và tui học cái bài đó để tiến hóa. Thì tự nhiên mới cảm hóa đối phương được. Chứ đối phương mới nói có một câu, rồi chun vô đánh người ta, rồi học được cái gì? Gây thêm tại nạn cho mình thôi. *Thế cảnh lưu linh học tiến tùy.* Ở thế gian, nay đây mai đó, rồi các bạn sẽ có cơ hội học. Lấy cảnh làm thầy mới học được. Tất cả những gì cũng đều tốt hết, do Thượng Đế, do Chúa xây dựng; mà chỉ có chính ta sai, chẳng có ai sai; phải hiểu câu nói này.

(Phật tại ngã)

THƯ TỪ LAI VÃNG

B January, 3, 92.

Kính thưa Thầy yêu!

Đầu thư con xin chúc cho thầy được nhiều sức khỏe, vạn sự như ý.

Đã lâu lắm rồi con không có thể tâm sự cùng thầy. Con đã theo đạo từ nhỏ cho đến lớn, nhưng con chưa có một câu hỏi nào thề mặc muốn hỏi thầy cả. Nay con có một câu hỏi muốn nhờ thầy giải đáp cho con được hiểu thêm. Con không biết tại sao có nhiều lúc ngồi thiền, thì con bắt ấn hai đầu ngón tay cái của con tự nhiên một lát nữa nó dính chặt vào nhau muốn lấy ra cũng không được và nó nóng nữa. Trong lúc đó thì hầu như con cảm thấy rất nhẹ và ngồi được lâu nữa. Như vậy là sao vậy thầy.

Và thời gian nữa mỗi ngày khoảng 3,4 tuần nay, không biết tại sao đầu óc con cứ suy nghĩ về chuyện tình cảm. Con không biết tại sao có nhiều lúc con nghĩ con sẽ không bao giờ lập gia đình và con cũng không hề nghĩ đến chuyện sex.

nhưng, cũng có đôi lúc con nghĩ nếu sau này
giả sử có ai thương con thì con nghĩ con
sẽ nói với người đó là sẽ không có con
nếu sau này về ở với nhau. Hơn nữa
người đó phải biết tu hành thì con mới
đồng ý. Có lúc con biết là con đang
bi lồi muốn về đời, con năng cố gắng quên
đi không muốn suy nghĩ đến nữa mà sao
nó cứ quanh vẫn đâu ở con hoài. Mặc
dù vậy nhưng con cũng vẫn giữ ngôi thiên
môi đêm và ban ngày không buồn bỏ và
lặng cố gắng trừ niệm lục tự đi đâu cho
quên đi tất cả những gì trước mắt buồn
phiền quanh con.

Hôm nay chỉ có bấy nhiêu muốn tâm
sự cũng thấy, mong được sự giả đáp của
thầy, con rất cảm ơn.

Con của thầy
H T N

H T N

Vancouver, ngày 1 tháng 6 năm 1993

H con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 3-1-93, được biết con đang trên đường tu học. Theo như con nói trong lá thư, thì luồng điện con đã bắt đầu được rút lên bộ đầu, nên hai bàn tay tự động bắt ấn lại. Còn khi tâm thức con hướng về tình cảm, tức là Pháp Luân còn yếu. Con phải cố gắng làm Pháp Luân Thường Chuyển, đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu nhiều lần trong ngày thì luồng điện của tâm thức sẽ được thuần dương, khi đó con mới không bị lôi cuốn bởi tình cảm nữa. Mỗi buổi sáng, con nên cố gắng làm thêm Soi Hồn 15 phút để khối óc của con có thể tập trung, hướng thượng, và sẽ hóa giải được mọi sự trần trọc có thể lôi cuốn con.

Đối với người tu Pháp Lý Vô Vi, quan trọng là có Soi Hồn và Pháp Luân Thường Chuyển. Con cần phải tập nhiều lần hai pháp đó trong ngày nếu có thì giờ rảnh để gạt hái được sự cõi mở và thanh cao. Thầy có bao nhiêu lời nhắn nhủ con, mong con ghi nhớ và thực hành đúng đắn. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng,

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo:

NGUYỄN VĂN LIÊM

Sanh: 2 tháng 6, 1933, Mất: 10 tháng 11, 2021. Tại Austin, Texas
Hưởng thọ. 88 tuổi. Được siêu thăng tịnh độ

Gia đình (vợ và các con) xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 48, 28-11-2021

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Tha Thứ và Thương Yêu - Thiền Viện Vĩ Kiên, khóa 4 Quy Thúc 17-5-1986

<https://youtu.be/i9MAUot4NRE>

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Bé Mạc - Nhân dịp Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy lần thứ 12, ngày 25-9-2021

https://youtu.be/IFYciGs_06c

- Radio Nam California tuần lễ 48

Chủ đề: Tu Đạo Kinh, chương 8

https://youtu.be/1_0F84tBf0s

- Xin giới thiệu Kênh youtube nhạc karaoke do anh Phương Nguyễn thực hiện:

https://youtube.com/playlist?list=PL_rvJLXLfbETI3W6B7x4-kPA1g8GSfATo

- Xin giới thiệu Kênh youtube nhạc Đạo Vô Vi do anh Phương Nguyễn thực hiện:

https://youtube.com/playlist?list=PL_rvJLXLfbEQQWDcld3b1Zh0o0Ij4C64c

Ban video kính mời